

[Maisted.]

erhvervsliv, har nu tydeligt fået at vide, at de tilhører en minoritetsgruppe, der ikke er grund til at tage hensyn til. Der er ikke forståelse for, at de små virksomheder betyder arbejdspladser for 100.000 arbejdere. Dem kan man åbenbart undvære.

Det er en utrolig naivitet, hvis dette folketing tror, at bageren, smeden og den mindre industrivirksomhed vil fortsætte med at være sorteper i en politik, der betyder, at de langsomt, men sikkert vil blive kvalt i det bureaukratiske system.

Kirsten Jacobsen (FP):

Hele den danske befolkning ved godt, at vi er i en økonomisk meget alvorlig situation. Den er også godt klar over, at der skal drastiske indgreb til. Jeg tror også, at alle godt vil være med til at bringe de nødvendige ofre, men det eneste, som de må forlange til gengæld, er, at det, man vedtager, også hjælper noget.

Det forslag, som er en del af det store forslag, og som omfatter det midlertidige huslejestop med de øgede statstilskud til de sociale boligelskaber, hjælper i hvert fald ikke et hak, og så er det ensidigt vendt mod den produktive del af befolkningen, fordi i den private udlejningssektor bliver det jo grundejerne, som alene skal betale, hvorimod man for de sociale boligelskabers vedkommende lader skatteyderne betale. Lejerne i de sociale boligelskaber kommer jo også selv til at medvirke til at betale for huslejestoppet, for de er jo i de fleste tilfælde også skatteydere, men grundejerne kommer altså til at betale både for deres egne private udlejningsejendomme og for de tilskud, man ekstraordinært yder til de sociale boligelskaber.

Jeg ved ikke, om vi kan få andre end forligspartiernes medlemmer til at tro på, at der er noget som helst fornuftigt i dette bluffnummer. Ensigtigt hjælper man igen de sociale boligelskaber til at fortsætte deres lejerfjendske og asociale virksomhed, men nu synes jeg snart, det er på tide, at folketinget vedtager, at lejelovens § 35 om ågerlejer også kommer til at gælde for de sociale boligelskaber.

På side 12 i bemærkningerne til lovforslaget skriver man noget om, hvordan driftslånene til de sociale boligelskaber skal afvikles, og det går i al sin korthed ud på, at de statslån, som man har modtaget, og som man nu skal begynde at afdrage, kan man ikke afdrage, og så

får man et nyt statslån til at betale afdragene på det statslån, man i forvejen har.

Jo, det er lystige tider, men med den udvikling, man satte i gang, da man indførte 50-årige rente- og afdragsfrie lån i boligforliget, er vi jo bare kommet et skridt længere på vejen. Og nu har man altså samtidig med det her fået gennemført en ordning, som gør, at boligsikringsydelseerne skal udbetales i denne periode efter de samme satser som i øjeblikket, på trods af at lønindtægterne er steget med 13 pct., og på trods af at man efter den almindelige udvikling skulle have anvendt 1975-indkomsten med 25 pct. Men er det så de samme, der har vedtaget det? Nej, her oplever man det mærkværdige, at den ene del af dette forlig tuser man igennem med den højre side af salen ved hjælp af de konservative, og det, de ikke vil være med til, o. k., det gennemfører man med VS og kommunisterne. Det er i hvert fald en løselig måde, for at sige det mildt, at føre politik på, hr. statsminister, og jeg tror heller ikke, det er særlig holdbart. Men hvad, hvis regeringen kan sidde julen over, så skal den nok også være glad for det.

Man har ikke med et eneste ord i forbindelse med dette forbud mod huslejestigninger nævnt noget som helst om, hvad man kunne tænke sig at gøre for parcelhusejere og ejerlejlighedsejere, som også får stigninger 1. januar. Det er igen sådan nogle pariaer, som bare må klare sig selv, eller som hr. Ømann engang sagde: de ligusterfascister, bare vi kan få dem slået ihjel hurtigst muligt. Den opfattelse deler nu altså også det konservative folkeparti. Det tror jeg det konservative folkepartis vælgere vil blive meget, meget glade for at høre.

Men man skal jo ikke overraskes i denne verden, og når man går videre igennem forslaget, finder man også ud af, at på nogle områder kan forslaget komme til at betyde huslejestop ikke i 2 måneder, men i 2 år og i et andet tilfælde i 5 år, for hvis man sammenholder lovforslagets bemærkninger til § 9 om, at der ikke må foretages lejeforhøjelser hverken i bestående lejemål eller ved genudlejning, med de bestemmelser, der gælder i lejelovens § 35, stk. 2, må det betyde, at hvis man er så uheldig, at man kommer til at forny enten et erhvervslejemål eller et beboelseslejemål i denne 2 måneders periode, så er man afskåret fra at kræve huslejeforhøjelser for beboelseslejemålene i 2 år og for erhvervslejemålene i 5 år. Men det skriver man ikke noget om. Enten er det noget